

Verslag jeugdviskamp 2005

Na vele voorbereidingen was het in het eerste weekend van de zomervakantie dan eindelijk zover. Het jeugdviskamp i.v.m. het 5-jarig bestaan van onze jeugdafdeling. Vrijdag 1 juli jl. om 15.30 uur verzamelden de 27 deelnemers, hun ouder(s)/verzorger(s) en de begeleiders zich op de Gemeentehaven te Warmond. De visspullen werden ingeladen in de grote bus van Keukenstudio Voorschoten (van de heer Jan van Leeuwen) en de overige spullen in de auto's van de begeleiders. De stemming was opperbest en iedereen had er veel zin in. Eenmaal op de plaats van bestemming van het weekend (camping Houtrak te Halfweg) aangekomen, werden de slaapvertrekken ingedeeld en ingericht en een lekker broodje knakworst en een heerlijk bakje soep gegeten. Tijdens deze maaltijd werden (niet geheel onbelangrijk) de kampregels verteld en extra benadrukt dat deze regels echt nageleefd moeten worden. Dit vooral met het oog op het technofeest, met al die rare snuiters, dat in de nabije omgeving gehouden werd. Dat het rare snuiters waren bleek wel uit het feit dat er dezelfde nacht ineens één in onze grote tent stond, zich af te vragen wat daar toch een vreemd geluid uitkwam (zie verderop). Gelukkig hadden wij Pieter van Dam in ons midden die ineens zo'n snuiter bij zijn jasje had en hem toch nadrukkelijk vertelde dat die snel weg moest wezen. En dat om 3 uur 's nachts! Maar dat was die nacht, we waren pas bij het diner gebleven. Iedereen liet het zich smaken en hierna was het tijd voor actie. Nog niet vissen maar wel een erg leuk spel genaamd het Boiliesmokkelspel. Gedurende het weekend zijn de deelnemers ingedeeld in drie groepen onder de leiding van drie begeleiders. Deze drie groepen streden tegen elkaar tijdens de spellen, viswedstrijden enz. In de buurt van de camping hadden de begeleiders drie vakken afgezet met linten. De bedoeling was dat per groep zoveel mogelijk boilies in een blik van een ander veld te stoppen. Je mocht niet onder de linten door en als je getikt werd door de leiders (de douane), moest de boilie worden ingeleverd en een nieuwe worden gehaald. Nou, en gesmokkeld dat er werd. Zeker door de kinderen, maar wij verdenken er ook een paar groepsleiders van. Afijn, eind van het liedje was dat de douane geen stap meer kon zetten en uitgeteld op het veld lag (o.a. Ron van Leeuwen). Uitgeteld van het spel werd dezelfde avond nog het uitzetspel (dropping) gehouden. Feilloos vond iedere groep de camping terug. Na een klein uur kon ik, Jacques, eindelijk even zitten in mijn eigen meegenomen stoel. Niet dus, deze was bezet! Gelukkig was het rond middernacht. Dit betekende bedtijd. De kleinere jongens en het enige meisje (Chantal) sliepen net als enkele begeleiders in de vier trekkershuisjes waarin twee stapelbedden stonden. De andere jongens sliepen in de grote tent. We hadden ze nadrukkelijk gewaarschuwd vooral gelijk te gaan slapen anders kon het wel eens zo zijn dat ze de hele nacht niet zouden slapen!

Er waren een paar jongens (waaronder Roel Munneke) die er gehoor aan gaven. De anderen hebben met verbazing zitten luisteren naar dat vreemde doch volumineus geluid dat ergens uit een hoek van de tent kwam. De volgende dag vond ik, Jacques (de boosdoener), hele zakken stroigoed in mijn slaapzak. Ze waren zo erg onder de indruk dat ik de volgende nacht buiten mocht slapen. De volgende ochtend was het al vroeg opstaan (om half 7). Even een paar boterhammen eten, lunchpakketten klaarmaken en om 8 uur vertrekken naar de visstekken en om 9 uur vissen. Er werd in 2 leeftijdsgroepen gevist. De grotere jongens zouden in een prachtig brasemwater gaan vissen. De Kanobaan in het B kanaal, een zijkanaal van het Noordzeekanaal. Echter de stekken die wij hier in gedachten hadden waren helaas al bezet, dus moesten wij op zoek naar een andere die we na lang zoeken vonden vlakbij de camping. Dit betekende voor de leiders veel regelen met aan- en afvoer van de jongens en hun spullen. De dames die op de camping achterbleven waren de schakels tussen de groepen onderling als de spullen niet op de juiste plek terecht waren gekomen.

Eenmaal aan het vissen vielen de vangsten niet mee. Wel leuk was het feit dat de vissen die gevangen werden voornamelijk karpertjes waren. Zo nu en dan werden er zelfs grote exemplaren gehaakt maar die konden helaas niet worden binnengehaald met de vaste hengel. Diverse lijnbreuken waren het logische gevolg. Toch waren er bijzondere vangsten. Bijvoorbeeld van Arthur van Dam en Erwin van der Meij die een kroeskarper van respectievelijk 35 en 41 cm ving. En Hans Versluys ving met de winkle picker een mooie spiegelkarper van 60 cm. Na circa 3 uur werd de wedstrijd afgeblazen en de vis gewogen en geteld. Vervolgens de lunchpakketjes nuttigen en op naar de camping waar bleek dat er niet alleen voor de deelnemers een spelprogramma was opgesteld!

Want ook voor de groten (de begeleiders) was er, voor als de kinderen naar bed waren, een spel bedacht. Pikipakken heet dat spel volgens Ria Heemskerk???

Tot aan het diner speelden de deelnemers een potje voetbal of frisbee. Het diner van die avond - een heerlijke maaltijd macaroni - verzorgd door Jos Caspers die rechtstreeks uit de brandweerkazerne kwam, tot groot genoegen van Yvonne Finger (en niet vanwege de macaroni!!!). Na deze macaronimaaltijd en een toetje werden de spullen opgezocht voor de avondwedstrijd torrenpikken (op aantal vissen) in de Ringvaart en door de tien oudste deelnemers voor een nachtsessie karpereen. De karperspecialisten Mario Koning en Joachim Stelma, die zich hadden aangeboden om de deelnemers tijdens deze nacht op een juiste wijze kennis te laten maken met het karpervissen, hadden de stekken aan de Grote Vijver in het recreatiegebied Spaarnwoude al ingericht. In de nacht ervoor had Mario al een mooie grote karper gevangen en Joachim had zelfs een stuk of vijf kleinere karpers. Die avond ging om de haverklap de optonic van Joachim af. Om beurten mochten de jongens een karper drillen. Alles voor de nacht in orde gemaakt kregen we controle van de politie. Gelukkig deden ze niet zo moeilijk. Ook tijdens de nacht werd vaak een karper gevangen. Vooral op de stekken van Joachim konden de jongens het werkelijk niet meer bijbenen. Niet veel slapen dus! Gelukkig een warme en vooral droge nacht gehad. De bende had niet te overzien geweest als het had geregend. Al die slaapzakken onder een gewone visplu. Afijn, een beetje geluk mag je ook wel eens hebben!

Zondag 3 juli rond half 7. Alweer de derde en laatste dag van het jeugdviskamp. Na een rustige nacht (i.t.t. de vorige) in de grote tent op de camping ontwaakten de meeste jongens langzaam. De karpervissers die niet veel hebben geslapen, keerden terug op de camping. Snel een broodje eten, lunchpakket klaarmaken voor wederom een viswedstrijd. De deelnemers van de jongste leeftijdsgroep visten in de Grote Vijver waar sommigen weer enkele mooie karpertjes vingten. En de 18 oudere deelnemers reden naar een prachtige stek met een ruime graskant aan het Noordhollandskanaal. De vangsten waren jammergenoeg erg wisselend. Sommigen vingten vele grote brasems, anderen helemaal niks. Na het vissen moesten de tent, de huisjes en het veld worden schoongemaakt en alle spullen weer in de grote bus geladen worden. Zonder deze bus hadden wij het dit kamp niet gered en daarom een groot dankwoord aan Jan van Leeuwen en zijn keukenstudio die het gebruik van deze bus mogelijk heeft gemaakt! Om circa half 3 was de gehele groep weer terug in Warmond en daar werden op het eiland Koudenhoorn bij de blokhut een groot aantal spellen gedaan. Denk o.a. aan het touwtrekken maar ook aan het vis-haal-en-breng-spel dat is gemaakt door Wim Groen in 't Woud. Op de valreep werd Peter trouwens - zoals dat hoort bij een kamp - nog even natgegooid. En na deze spelletjes was het tijd voor de heerlijke pannenkoeken die zijn gemaakt door de families Kuipers, Koppers, Groen in 't Woud en Van Leeuwen waarvoor dank!

Afsluitend kunnen wij concluderen dat het al met al een zeer geslaagd weekend was. De deelnemers hebben zich fantastisch gedragen. Bedankt jongens voor het gezellige weekend, ook namens alle begeleiders. Overigens zonder deze begeleiders was dit niet-snel-te-vergeten jeugdviskamp niet mogelijk geweest. Wij willen hierbij alle begeleiders hartelijk danken voor hun hulp en inzet! Tijdens het weekend zijn er een groot aantal foto's gemaakt en tijdens de familiedag wordt aan iedere deelnemer aan het jeugdviskamp een leuk aandenken (samengesteld door Cor Harings waarvoor hulde) uitgereikt!

De jeugdcommissie; Jan-Willem, Peter en Jacques